

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

דריכות למעמד הענק

ההכנות לקראת המעמד הענק של סיום 'הרמב"ם היומי' בפעם השלושים - נכנסות לישראל האחרונה. המעמד יהיה א"ה ביום שני, י' בניסן (2.4.12), בשעה 6:30 בערב, בהיכל נוקיה ביד אליהו בתל-אביב. את הבימה יפארו בנוכחותם גדולי התורה והחסידות, אדמו"רים, פוסקים ידועים, ראשי ישיבות, רבנים ואישי ציבור, שיקראו לציבור להתחזק בתקנת לימוד הרמב"ם. ינעים את האירוע גדול הזמר החסידי אברהם פריד, וגם תופיע אפקהלת ענק במחזור מיוחד. כרטיסים אפשר להשיג בנקודות ההפצה ובבתי חב"ד. יהיו גם הסעות מכל רחבי הארץ. פרטים במוקד חב"ד *3770.

עושים סדר בעולם

שלוחי חב"ד ברחבי העולם משלימים את ההיערכות לארגון כשלושת אלפים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו כרבע מיליון יהודים. הסדר הגדול ביותר צפוי להתקיים בקטמנדו שבנפאל, שבו צפויים להשתתף כאלפי תרמילאים ישראלים.

מאות סדרים בארץ

גם בתי חב"ד בארץ עורכים מאות סדרים ציבוריים, לכל דיכפין. הסדרים מיועדים לכל שכבות הציבור, לכל מי שמעוניין לחגוג את הסדר כהלכתו, באווירה חסידית שמחה ומאחדת. ההשתתפות מותנית ברישום ובאישור מראש. פרטים במוקד חב"ד *3770 או באתר chabad.org.il.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:01	7:38	7:19	6:55
8:01	8:39	8:12	7:51

מידע על סדרי מוקד חב"ד
פסח עם חב"ד *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 973-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מי למד את כל התורה?

דמו בנפשכם יהודים שאימצו את תקנת 'הרמב"ם היומי' מיד עם היווסדה. הם סיימו עכשיו בפעם השלושים את כל התורה כולה!

הרבי מליובאוויטש ונידו ספר 'משנה תורה' לרמב"ם. כל התורה

יום שלישי הקרוב, י"א בניסן, הוא היום שבו - לפני מאה ועשר שנים - ירדה לעולם נשמתו הגדולה של הרבי מליובאוויטש. קצרה היריעה מלמנות את פעליו הכבירים של הרבי בדורנו. אין ספור יהודים זכו לתחייה רוחנית בזכות דאגתו לכל יהודי באשר הוא. מאות אלפי ילדים יהודים זוכים לחינוך יהודי, משום שהוא שיגר את שליחיו לקצות עולם, כדי לייסד מוסדות חינוך שיעניקו חינוך יהודי איתן.

תורתו הרחבה של הרבי מעניקה טעם חדש לכל ענייני היהדות. הוא מאיר באור מופלא את סיפורי התורה, ומלמד אותנו למצוא בהם אקטואליות עכשווית. חידושיו בכל מכמני התורה, הנגלה והנסתר, חושפים את העומק האין סופי הטמון בתורת ה'. השקפותיו הבהירות סוללות דרך לתפיסת עולם איתנה בעולם הנתון לתמורות מהירות.

תקנה שחוללה מהפך

אך כדאי להפנות זרקור אל תקנה אחת שתיקן הרבי, שקשה להמעיט במהפך שחוללה. יהודי מן השורה, ואפילו תלמיד חכם, לא היה יכול לחלום על לימוד כל התורה כולה. רק מעטים ויחידים סגולה הצליחו להקיף את הים העצום של התורה. והנה בא הרבי ותיקן תקנה שהעניקה לאלפים ולרבבות את המעלה הנפלאה הזאת של לימוד כל התורה כולה.

הספר היחיד שמקיף את כל התורה כולה הוא 'יד החזקה' של הרמב"ם. בספר הזה ריכז הרמב"ם את כל הלכות התורה, אף ההלכות שאינן נוהגות בזמן הזה, ועד ההלכות הקשורות בביאת המשיח ובזמן הגאולה. כאשר יהודי לומד את כל ארבעה עשר החלקים של ספר הרמב"ם - הוא לומד למעשה את כל התורה כולה.

הרבי קבע מסלולי לימוד מיוחדים, שמאפשרים לכל יהודי להשתתף בלימוד הזה. המסלול המרכזי הוא של שלושה פרקים ליום, שבו מסיימים את כל הספר בפחות משנה. דמו

בנפשכם יהודים שאימצו את התקנה הזאת מיד עם היווסדה. הם סיימו עכשיו בפעם השלושים את כל התורה כולה!

למי שקשה להם ללמוד שלושה פרקים ליום, מוצע מסלול של פרק אחד ליום, שבמסגרתו מסיימים את כל הספר בכשלוש שנים. עכשיו נסתיים המחזור העשירי של המסלול הזה, ונפתח המסלול האחד-עשר.

זכות להשתתף

יש עוד מסלול, תמציתי יותר - לימוד 'ספר המצוות' של הרמב"ם, שבו רוכזו כל מצוות התורה. הלימוד היומי ב'ספר המצוות' מקביל ללימוד הכללי של שלושה פרקים ליום, ועוסק באותם עניינים. כך מתחברים המוני בית ישראל ללימוד אחיד משותף של כל התורה כולה.

ביום שני הקרוב, י' בניסן, נחגוג עם המוני בית ישראל, בראשות גדולי התורה והחסידות מכל החוגים, את השמחה הגדולה של סיום הרמב"ם בפעם השלושים. זו זכות לכל יהודי להשתתף במעמד הקדוש, ולהתחזק בקיום התקנה הקדושה, שמעניקה לכולנו את הזכות הנפלאה ללמוד שוב ושוב את כל התורה כולה.

התחלת הגאולה והניסים

בבכוריהם"), אלא בעצם הדרישה והתביעה של בכורי מצרים לשחרר את בני ישראל. זו הייתה נקודת-מפנה הנחשבת התחלה של היציאה ממצרים.

נס בתוך הגלות

יש בנס הזה אפילו מעלה על ניסי יציאת מצרים עצמה. יציאת מצרים הייתה לאחר שתוקפה של מצרים נתבטל, במכת בכורות, והגאולה באה על-ידי שהקב"ה הוציא אותנו ממצרים. לעומת זה, הנס של שבת הגדול היה כאשר בני ישראל עדיין היו שרויים בגלות מצרים, ובכל-זאת בכורי מצרים, המייצגים את תוקפה של מצרים, תבעו לשחרר את בני ישראל.

נקודה זו מסבירה מדוע קוראים בשבת הגדול חלק מן ההגדה, שכן כשם שביליל הפסח, שבו יצאו בני ישראל ממצרים, קוראים את ההגדה, כך יש לקרוא חלק ממנה בשבת זו, שבה התחוללה "התחלת הגאולה והניסים".

(לקוטי שיחות כרך לז, עמ' 7)

אמרת השבוע

רגישות לזולת

ידועה רגישותו העצומה של הרבי מליובאוויטש שלא לפגוע חלילה ביהודי. לכן שלל הקמת ישיבות מיוחדות לבעלי-תשובה, שכן הרמב"ם פוסק שאסור לומר לבעל-תשובה "זכור מעשיך הראשונים", ואילו ישיבה כזאת מכריזה שתלמידיה לא שמרו בעבר תורה ומצוות.

פעם אחת באה קבוצה של שמונה-עשר אסירים יהודים לעשות את השבת בחצר הרבי. יוזם הביקור היה הרב שלום-דובער ליפסקר, שפעל רבות עם האסירים היהודים בארה"ב. לפני ההתוועדות ביקש הרבי ממזכירו למסור לרב ליפסקר, כי הפעם לא יבקש מהאורחים לומר 'לחיים', כי יש שאלה אם מותר להצביע על אסיר בציבור, כדי שלא לביישו.

פתגם חסידי

"הלוא רצונו של הקב"ה יתגשם. הברירה היחידה שניתנה לאדם היא אם לעשות זאת היום או לדחות למחר. אם אפשר לעשות זאת היום, למה לדחות למחר?" (הרבי מליובאוויטש)

לשם פסח במצוות השם עלינו". המצרים זעמו וחרקו שיניים, אך לא יכלו לעשות דבר. "ועל שם אותו הנס קורין אותו שבת הגדול".

בשולחן ערוך של אדמו"ר הזקן מובא נס אחר לגמרי: "כשלקחו ישראל פסחיהם באותו שבת, נתקבצו בכורי מצרים אצלם ושאלום למעשיהם... אמרו להם: זבח פסח הוא לה', שיהרוג את בכורי מצרים. הלכו בכוריהם אצל אבותיהם ואל פרעה, לבקש מהם שישלחו את ישראל, ולא רצו. ועשו הבכורות עמהם מלחמה והרגו הרבה מהם, וזהו שכתוב למכה מצרים בבכוריהם".

נקודת-מפנה

אדמו"ר הזקן אינו מציין כלל את ההיבט של הצלחת ישראל, אלא מדגיש את המלחמה הפנימית שנוצרה בין בכורי מצרים ובין אבותיהם. ולכאורה מה גדולתו של הנס הזה?

התשובה טמונה בהמשך דבריו של אדמו"ר הזקן האומר שנס זה היה "התחלת הגאולה והניסים". כלומר, גדולתו של הנס אינה רק בהריגתם של מצרים רבים ("למכה מצרים

השבת שלפני חג-הפסח נקראת 'שבת הגדול', על שם הנס הגדול שאירע בשבת שלפני יציאת מצרים. אך על איזה נס מדובר? על כך יש כמה וכמה הסברים: ב'תוספות' מובא שזה היה נס הצלה לישראל. כשהמצרים ראו את בני ישראל לוקחים את השנה כדי לשחטו - נתקבצו עליהם להרגם. חולל להם הקב"ה נס - וניצלו.

בספרי רש"י מובא שהייתה כאן לא רק הצלה לישראל, אלא גם ייסורים למצרים: "כשראו כן המצרים, היו רוצים לקום ולנקום מהם, והיו מעיהם מחותכים... ונידונים בייסורים וחוליים רעים ומרים, ולא הזיקו לישראל". המשותף לשני ההסברים, שהנס התמקד בהצלת ישראל מידי המצרים ובהענשת המצרים.

מלחמת הבכורים

גם ה'טור' מדבר על הצלת ישראל, אולם הוא מדגיש היבט אחר: הוא מציין שהמצרים הבחינו בשה, הקשור לכרעי המיטה, ושאלו את ישראל לפשרו. השיבו ישראל: "לשחטו

מן המעיין

צדיקים | מאת הרב אליעזר ברוד

קרבת הצדיק

פעם אחת נתן אדמו"ר ה'צמח צדק' חצי רובל לנכדו, הרבי הרש"ב, שהיה אז כבן ארבע, ואמר לו: הרי לך 'מחצית השקל'. והמשיך: שים לב למילה 'מחצית'. האות צ' רומזת לצדיק, והיא במרכז. מי שקרוב אליו הן האותיות ח' וי' - ח'י', ואילו האותיות המרוחקות מהצדיק הן אותיות מ' ות' - מ'ת'.

מקור האור

פעם אחת עבר ה'חזוה' מלובלין ליד בית-המדרש וראה אור גדול פורץ ממנו. סבור היה שיושבים שם יהודים ולומדים תורה לשמה. כשנכנס, מצא שני יהודים יושבים ומספרים בשבחי צדיקים.

העם מרומם את הראש

ראשי אלפי ישראל מתעלים בעילוי אחר עילוי על-ידי העבודה במסירות-נפש של תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם. זהו שנאמר (במדבר יא, כא) "שש-מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב": על-ידי בני ישראל האירה בחינת 'אנכי' בקרבן של משה.

(ספר המאמרים קונטרסים)

שפל בעיני עצמו

שאלו את רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב מה ההבדל בין צדיק לרשע. השיב להם: הצדיק שפל בעיני עצמו והרשע בעיני אחרים.

ברכה כמו גשם

ברכת צדיק היא כמו גשם. שדה חרוש זורע מתחיל להצמיח לאחר הגשם. כדי שהגשם יפעל, צריכים קודם לחרוש ולזרוע.

(ספר השיחות ת"ש)

רואה ושומע

הצדיק רואה ומכיר את העולם הבא, ועל העולם הזה הוא רק שומע. האדם הפשוט רואה ומכיר רק את העולם הזה, ועל העולם הבא הוא שומע.

(רבי משה מקוברין)

אין דרגת-ביניים

בתחילת ימי נשיאותו של הרבי הרש"ב מליובאוויטש שאלו אחיו: "האוגמם אחיך ראוי להיות רבי?". השיב לו: "בכל דבר שבעולם יש דרגת-ביניים בין שני קצוות רחוקים. יש דרגת-ביניים בין עשיר מופלג ובין העני המחזר על הפתחים. יש דרגת-ביניים בין איש נדיב ורבי-חסד ובין אדם אכזר. אבל בין רבי ובין אדם רגיל אין דרגת-ביניים; או שהוא רבי או שהוא חלילה רמאי". וסיים האח: "אחי בוודאי איננו רמאי".

אהבת רבי לחסידים

האהבה הגדולה ביותר במושגי בני-אדם היא אהבת אב לבנו, אולם אהבה זו אינה נחשבת לעומת האהבה שחש הרבי לחסידיו.

(לקוטי דיבורים)

איפה אלוקים?

בצהרי יום שגרתי נכנס צעיר יהודי גבוה־קומה, בעל שיער שחור ומתולתל, לחדר המזכירות של הרבי מליובאוויטש וביקש להיכנס בדחיפות אל הרבי.

בעבור המזכיר זו הייתה תופעה שגרתית למדי. בני־אדם מכל גוני הקשת ביקשו להתקבל אצל הרבי. האחד עשוי היה להיות רב גדול או איש־ציבור מכובד, והשני יהודי פשוט, שבא לתנות את צרותיו הפרטיות ולבקש ישועה. כולם חשו בצאתם אותה תחושה: הרבי קיבל את פניהם במאור־פנים, האזין בתשומת־לב, ונתן מענה מרגיע ומעודד לשאלותיהם.

המזכיר עיין ביומן והשיב לצעיר כי מספר הממתנים לפגישה גדול מאוד, וכי יוכל לסדר לו מועד לפגישה בעוד כמה חודשים. הצעיר התרגז, ובלו לומר מילה יצא מחדר המזכירות בזעף וטרק את הדלת אחריה.

בדיוק אז עבר במקום אחד הבחורים הלומדים בישיבה, אשר הבחין בצעיר הזועף. הוא קשר עמו שיחה, ובמהלכה סיפר לו הצעיר עד כמה חשוב לו לשוחח עם הרבי. אף שלא סיפר דבר על עצמו, הבחור התרשם מִכְנֻת דבריו וכי הצורך החיוני שלו לפגוש את הרבי אמיתי.

"אתה יודע מה", הציע בחור הישיבה, "יש לי עצה בשבילך". הוא הודיע את הצעיר כיצד לנהוג. הצעיר היה מרוצה והמתין להזדמנות הנאותה.

את סדר־יומו העמוס, שהתחיל בבוקר ונגמר מאוחר בערב, נהג הרבי לקטוע פעם אחת באמצע היום. הוא היה נכנס אל המכונית והמזכיר היה מסייע אותו אל בית. הבחור שיעץ לצעיר מה לעשות המתין בדריכות עד שהרבי יצא מחדרו, ומיהר לצפות במה שעתידי לקרות.

כהרגלו, הרבי יצא מפתח הבניין וירד במדרגות. השביל המוליך מהבניין היה ריק מאדם. רק המזכיר ניצב ליד דלת המכונית הפתוחה. פתאום התייצב הצעיר מול הרבי והחל לומר דבר־מה. הרבי עצר והקשיב לדבריו. הבחור שעמד מרחוק לא היה יכול לשמוע את תוכן הדברים, אבל ראה מחזה יוצא־דופן.

הצעיר שאל דבר־מה את הרבי, והרבי השיב לו כשהוא מסמך בידו תנועה סיבובית. הצעיר נראה לא־מרוצה. שוב אמר משהו לרבי. הרבי חיך, הישר את מבטו אליו ואמר דבר

למרר בבכי. הבחור היה סקרן לדעת מה דיבר עמו הרבי והתיישב לידו. הוא המתין עד שהצעיר נרגע מעט ואז החל לדבוב.

הצעיר היה נסער מאוד. "אינך מסוגל להבין מה הרבי חולל בנפשי", אמר ופתח את סגור ליבו לפני הבחור.

הוא נולד בעיר באפאלו שבמדינת ניו־

מה, מצביע באצבעו לעבר ליבו של הבחור. הרבי הוסיף ואמר עוד כמה מילים, והן השאירו את הצעיר עומד כמסומר על עמדו. הרבי פנה לעבר הרכב ונסע.

בחור הישיבה עמד מרחוק ועקב אחרי הצעיר. לאחר שעמד זמן־מה על מקומו נכנס אל בית־המדרש, התיישב על אחד הספסלים והחל

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

תורה מפי משיח

על משיח־צדקנו נאמר שהוא ילמד תורה את העם כולו, ובכלל זה את כל גדולי הדורות. הדבר מעורר תמיהה גדולה: הלא 'משה קיבל תורה מסיני', ובתוך זה כלולה גם תורתו של משיח, איך ייתכן שהוא יִשָּׁב וילמד תורה מפיו של משיח? וכמו־כן איך אפשר להבין שתנאים ואמוראים, שלמדו את כל התורה כולה, יצטרכו לשמוע דברי תורה מפיו של משיח?

הנביא ישעיה מתאר את גדולת חכמתו של המשיח בפסוק "הנה ישכיל עבדי ירום ונישא וגבה מאוד" (ישעיה נב, ג). אומר על כך המדרש (ילקוט שמעוני ישעיה שם): "זה מלך המשיח... 'ירום' מן אברהם... 'ונישא' ממשה... 'וגבה' ממלאכי־השרת". מוסבר על כך בתורת החסידות (לקוטי תורה צו צו ז, א) שמעלתו זו של המשיח תהיה משום שהוא יגלה את פנימיות התורה.

מזה ברור שתורתו של משיח תהיה בדרגה אחרת לגמרי מהתורה שניתנת להשגה בזמן הזה. גם מי שלמד את כל התורה כולה והגיע לשלמות בהשגת התורה, כפי שהיא מתאפשרת בזמן הזה, יהיה בבחינת ילד ההולך ל'חדר' לעומת הגילוי העצום שיבוא לידי ביטוי בתורתו של משיח.

שמונים שנות הסבר

מסופר בפרי־עץ־חיים (שער קריאת שמע שעל המיטה פרק א) שפעם אחת התנמנם הארי"ז ז"ל ביום השבת, וכשהקיץ אמר לתלמידיו שלמד עכשיו בישיבה של מעלה עניינים נפלאים בפרשת בלק ובלעם, שכדי לפרשם יזדקק לשמונים שנים רצופות. תורת החסידות מסבירה שהארי"ז ז"ל קיבל את העניינים בבחינת ראייה, ולכן כדי להסביר מה שלמד בשעה קצרה של ראייה יזדקק לשמונים שנים של הסבר בדיבור.

ההפרש בין ראייה לשמיעה אינו כמותי בלבד. יכול אדם לשמוע תיאור מפורט של נוף או של אירוע, ונראה לו כי הוא אכן מקבל תמונה של הדבר; אולם ברור שהתמונה המצטיירת במוחו אינה אלא צל חיוור של הדבר עצמו, ואין ערוך בינה ובין ראייה בעיניים. הראייה, נוסף על הבהירות והחדות שהיא מעניקה, נותנת גם תמונה מפורטת לאין־שיעור, בלי ספקות ופקפוקים, והיא גם מקיפה בבתי־אחת אין־ספור פרטים, שכדי לתארם יש צורך במילים רבות.

התורה שאנו לומדים בזמן הזה היא בבחינת 'שמיעה'. איננו רואים את עצם הדבר, אלא אומרים לנו שהדברים הם כך וכך. לכן גם מי שלמד את כל התורה כולה השיג אותה בדרגת 'שמיעה', שאין לה ערך לעומת ה'ראייה'. וזו מעלת תורתו של משיח – גילוי הדברים בבחינת 'ראייה'. הוא יגלה את פנימיות התורה בבחינת 'ראייה', עם כל המעלות הנפלאות של ראייה, התופסת את עצם המהות והמביאה בהירות והתאמתות.

להתכונן עכשיו

הדברים משתקפים גם בכך שבגמרא הלשון הרגיל הוא 'תא שמע' (בוא ושמע), ואילו בספר הזהר, פנימיות התורה, מעין התורה שלעתיד, הלשון השכיח הוא 'תא חז' (בוא וראה). שכן בפנימיות התורה מאירה מעלת הראייה של תורתו של משיח. אולם המשיח יגלה את ענייני התורה לכל אחד ואחד בבחינת ראייה ממש – "וראו כל בשר יחדיו".

אלא שכשם שעל לימוד התורה בגן־עדן נאמר "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו", שכן לימוד התורה בעולם הזה הוא הכנה וכלי לקבלת התורה בגן־עדן – כך גם לשם לימוד התורה בבחינת ראייה לעתיד לבוא יש צורך בהכנה בזמן הזה. אדם ששומע מראש הסבר על מה שהוא עתיד לראות, יגלה אחר־כך רבדים עמוקים יותר ממי שראה את הדבר בלי הסבר והכנה. וכך, על־ידי שאנו לומדים היום את פנימיות התורה, בבחינת 'שמיעה', נזכה להבין ביתר עמקות את מה שיראה לנו משיח־צדקנו (ראה בכל זה מאמר ד"ה 'הנה ישכיל עבדי' תשל"ב).

יורק, למשפחה אמריקנית משכילה, נטולת שורשים יהודיים. בביתו לא דיברו מעולם על היהדות, ומלבד עובדת היותו יהודי לא ידע דבר. את לימודיו האקדמיים עשה בבאפאלו.

בתקופת לימודיו באוניברסיטה החל לתהות על משמעות יהדותו. זה היה כאשר נוצר קשר בינו ובין סטודנטית לא־יהודייה. הוא סיפר על הקשר להוריו והביע את רצונו לשאתה לאישה. ההורים נראו מזועזעים עד עומק נפשם והפצירו בו מאוד לעזוב אותה ולמצוא לו אישה יהודייה.

תגובת הוריו טלטלה את עולמו. הוא לא הצליח להבין איך מתיישבת אדישותם של הוריו לענייני הדת והמסורת היהודית, עם זעזוע עמוק כליכך מהרעיון שבנם יישא נכרייה. פתאום החלו להעסיק אותו שאלות על קיום הבורא ומשמעות הדת.

בעקבות השאלות האלה יצר קשר עם שליח הרבי בבאפאלו, הרב נתן גוראריה. הרב למד עמו והציע לפניו חומר רב לקריאה בענייני אמונה. אך ככל שקרא והתעניין חש נבוך ואבוד יותר, עד שכמעט איבד טעם בחייו. אמנם הדברים נראו בעיניו משכנעים ואמיתיים, אך נשאר ברמת השכל בלבד, בעוד ליבו כאילו מיאן לקבלם.

הרב גוראריה חש כי אין בכוחו לפתור את בעיותיו של הבחור. הוא הציע לו לנסוע אל הרבי, ולהציע לפניו את שאלותיו. "ההמשך כבר ידוע לך", אמר הצעיר לבחור, שהאזין לו רוב־קשב. אך הבחור הזדרז לומר כי ממקום עומדו יכול היה רק לראות אך לא לשמוע. "אם־כן אספר לך", המשיך הצעיר.

"כשניגשתי אל הרבי הייתה השאלה הראשונה שעמדה על לשוני: 'היכן אלוקים?'. התכוונתי בעצם לשאלה אם אכן יש אלוקים. הרבי השיב לי כי אלוקים נמצא בכל מקום, וסימן באצבעו תנועה סיבובית.

"תשובתו לא סיפקה אותי, וכמעט בדמעות אמרתי לו: 'רבי, אני רציני!'. לרגע הרבי חייד ואז אמר, כשהוא מצביע לעבר ליבי: 'כאן הוא, בלב שלך!'. ואז הרבי הוסיף ואמר: התחל להניח תפילין, ואני מציע שתלמד בספר הכוזרי, וכן בספר 'קיצור שולחן־ערוך'.

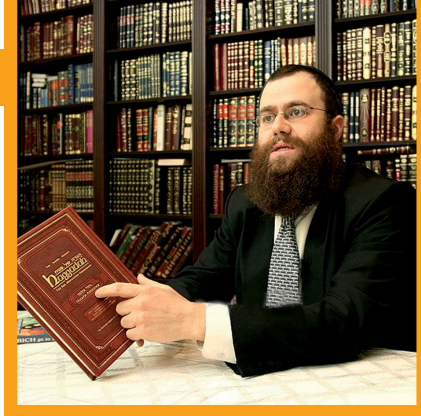
"אינני יודע להסביר זאת, אולם דברי הרבי חדרו עמוק לליבי, הרגיעו אותי והניחו את דעתי", סיים הצעיר.

הצעיר החל ללמוד יהדות, ונעשה יהודי שומר תורה ומצוות. כיום הוא עומד בראש משפחה גדולה ומנהל בית יהודי חם.

הגדה באנגלית שחוללה מהפכה

לידס. שנה לאחר-מכן פרצה מלחמת המפרץ. "בקרוב התלמידים היהודים הייתה דאגה לגורל ישראל והחלטנו להניח תפילין. היו לי תפילין מבר-המצווה, והבאתי אותן לבית-הספר. אחד החברים עזר לי להניחן. כעבור כמה חודשים התחלתי ללכת לבית-כנסת, והרגשתי הנאה מיוחדת".

על שולחן הסדר של רבבות יהודים דוברי אנגלית ברחבי העולם מונחת בשנים האחרונות הגדה של פסח מיוחדת במינה. זו הגדה מבוארת, שיש בה רעיונות מופלאים מתורתו של הרבי מליובאוויטש. על הכתיבה והעריכה חתום הרב חיים מילר, חסיד צנוע המתגורר בשכונת קראון הייטס שבניו-יורק.

הגדת הרבי לקהל הרחב. הרב מילר

הללו פתחו לפניכם צוהר אל תורתו של הרבי", הוא מגלה בסיפוק.

לדעתו, יש ילדים הזקוקים ליותר גירויים בספרי היהדות. "העולם עבר לצבע, אבל הגמרא עדיין בשחור-לבן. יש ילדים שחייבים צבע בלימוד". הוא מנצל את הבמה, כדי להעביר מסר: "האיום הגדול ביותר כיום על חינוך הילדים, הוא האינטרנט. אי-אפשר לחנך את הילד לתורה ולמצוות, ובהיבט להניח לו לגלוש לבד באינטרנט. זה טשטוש גבולות. הורים חייבים שתהיה להם שליטה מלאה על חינוך הילדים, בכל רגע ובכל מצב".

הפילוסופיה נותנת יתרון

בשנת תשנ"ג (93) הגיע למרכז חב"ד העולמי וזכה לראות את הרבי בפעם הראשונה. תורתו של הרבי הלהיבה את רוחו, והוא החל לתרגם שיחות של הרבי לאנגלית. הרב מאיר גוטניק הציע לו להוציא לאור את החומרים בספר. כך נולדה הסדרה 'קול מנחם', שהייתה לרבתי-מכר.

"למדתי פילוסופיה, וזה מעניק לי יתרון בהסברת הדברים לקהל הרחב", הוא אומר. "התאמת משנתו של הרבי לקהל רחב - אינה קלה. יש בה עומק רב והבחנות דקות. אפילו הפרט הקטן ביותר זוכה למשמעות מיוחדת. אם אתה מפשט יותר מדי את הרעיונות, אתה מאבד מהעושר שלהם. אך אם אינך מסביר את הדברים בפשטות, הקורא האמריקני מן השורה יתקשה להבינם".

צוהר לתורת הרבי

בשנים האחרונות הרב מילר הוציא לאור את ההגדה המתורגמת. "שמעתי מרבים כי הספרים

מי שמכיר את הרב מילר, תלמיד-חכם שחבר כמה וכמה ספרי יהדות פופולריים, יתקשה להאמין למקרא מסלול חייו. הוא נולד בלונדון, אנגליה, בבית מסורתי. "לא שמרנו שבת, אבל הוקפד לצום ביום-הכיפורים", מספר הרב מילר. בילדותו למד בימי ראשון מושגים בסיסיים ביהדות. "חשבתי שרמת המסורתיות שלנו, זה מה שנדרש מיהודי".

קריאת שמע בהיחבא

השינוי אירע בהיותו בן שש-עשרה. "לילה אחד נתקלתי בסידור שקיבלתי לבר-המצווה, והרגשתי תחושות אשמה על שהזנחתי לחלוטין את היהדות שלי", הוא מספר. "באותו לילה קראתי מהסידור את קריאת שמע. מאז עשיתי זאת בכל לילה ובוקר. אם לא הייתי מספיק להתפלל בבית, הייתי מתגנב לשירותים בבית-הספר ואומר שם 'שמע ישראל', כדי שאיש לא יבחין בי. לא ידעתי שאסור לומר דברי תורה בשירותים..."

בשנת תש"נ (1990) למד רפואה באוניברסיטת

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הצינן' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'צינן' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

פסח שחל בשבת

שאלה: מה הן ההלכות המיוחדות כשחל ליל-הסדר בליל-שבת?

תשובה: את ה'זרוע', שנוהגים לצלותה מעט באש, יש לצלות מערב שבת. המשתמשים ל'מור' בשורש המכונה כיום 'חזרת' צריכים להקפיד לטחננו מבעוד יום. לאחר מכן יש לאחסנו בכלי סגור.

המשתמשים בחסה השמורה מחרקים יכולים להסתפק בשטיפה בלבד, גם בשבת. חסה רגילה יש לנקות מבעוד יום מחרקים, בדרך הראויה. גם בקלחים מצויים חרקים, וחייבים לבדוק גם אותם כראוי. לאחר הבדיקה - לייבש ולאחסן במקרר או בשקית ניילון סגורה.

מי-מלה יש להכין מבעוד יום. מי ששכח - יכין רק את ההכרחי לטיבול, בריכוז נמוך.

לחרוסת נהוג להוסיף מעט יין, ויש לעשות זאת מבעוד יום. מי ששכח, ייתן תחילה את היין בכלי,

יניח בו את החרוסת, ייצור עיסה דלילה, ויערבבנה בידיית הכפית.

שאלה: מהי מצוות ביעור מעשרות?

השנה בערב שביעי-ש'פסח חייבים לבער את כל התרומות והמעשרות, אם יש כאלה, מן הבית (ויש מחמירים כדעה המקדימה זאת לערב פסח).

מי שיש לו פירות מגידולי ארץ-ישראל, השייכים הלכתית לשנים הקודמות (עד סוף תשע"א), יפריש מהם תרומות ומעשרות. מעשר-עני ודאי - חייבים לתיתו לעני, או לגבאי-צדקה, או לזכות את המעשר לעני על-ידי הגבהת הפירות על-ידי אדם אחר.

מעשר שני, בין שעודנו בפירות ובין שכבר הולל על מטבעות, יש לבערו מן העולם. יש לפדות את כולו על שלוש כפות סוכר, ולהמיסן בכיור. פירות השנה הרביעית של העץ, 'נטע רבעי', דינם כדין מעשר שני. מנויי 'קרן המעשרות', 'בית האוצר' וכדומה, פטורים מסעיף זה.

חדש: סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1-718-6041020

